

Een brug

Allerheiligen, Allerzielen, beiden een mooi woord

Mijn ouders zijn al meer dan twintig jaar dood
Op mijn 33^e werd ik wees, weg uit moeders' schoot
Bij mijn moeder had ik geluk, ik mocht haar heen zien gaan
Ik moet zeggen dat heeft veel met mij gedaan

Daaruit heb ik de wijsheid vergaard
Dat er meer is tussen hemel en aard
Ik was er bij toen ze haar laatste adem uitblies
Mijn eerste grote verlies

Ik zag de ziel, de geest, verdwijnen uit haar lijf
Het duurde gevoelsmatig een eeuwigheid
Dan zie je pas het 'jasje' dat overblijft
Op mijn netvlies gebrand staat nog altijd haar laatste zucht

Toen had ik het gevoel dat ik naar buiten werd geroepen
Daar zag ik de sterren schitteren in de lucht
Alsof ze er daar een mooi mens bij hadden gekregen
De hemel verlichtte de aarde, een sterrenregen...

Met mijn vader had ik minder geluk
Zonder mijn moeder voelde hij zich extreem alleen
Toen voelde ik pas wat echte liefde was
Hij ging vrijwillig naar haar heen

Geen afscheid kunnen nemen van je dierbaren is een groot gemis
Hun ziel, hun geest, blijft bestaan in deze mooie vorm van nagedachtenis
Menigeen heeft ervaringen van soortgelijke aard
Bij een graf of een uitstrooiweide blijven de herinneringen bewaard

En als de hemel dan weer schittert
Zien wij in de sterren onze dierbaren misschien wel terug
En dan klimmen we met zijn allen weer op die ladder
En bouwen we naar onze geliefden steeds opnieuw... een brug

November 2019
Patrick Olde Nordkamp
Stadsdichter van Oldenzaal

